

Wprowadzenie

skończoność jako stygmat bycia stworzonym człowiek dzie-
li ze zwierzętami [...]. Ale jego ludzka skończoność nie jest
zdolna do tego zamknięcia, jakie osiąga zwierzę.

Karl JASPERS: *Filozofia egzystencji*

Humanum, ludzkie nie stoi przed tym ani nad tym, co zwierzęce. A zwierzęce?
Jakie jest zwierzęce? Czy nie jest tak, że za ambiwalentnym i nieswojskim /nie-
oswojonym pojęciem zwierzęcego kryją się sprzeczne myśli i wyobrażenia?
I że rodzi ono jednocześnie pozytywne i negatywne konotacje? Zwierzęce zda-
je się wyrażać jednocześnie podziw dla innych/niedocieczonych istot i pogardę
dla „niższego”/„gorszego” bytu.

Zwierzęce, głęboko ukryte, siedzi w człowieku, w którym uaktywnia się,
gdy ten usiłuje uwolnić się od pierwotnych instynktów albo ubolewa nad tym,
że dawno je utracił. Zwierzęce to dzikie, niepokojące, niespokojne, nieokreślone,
tajemnicze, obce... Co to jest „zwierzęce”? Parafrazując Michaiła Epsteina – obrazy
„zwierzęcego” w kulturze to swoiste lustro ludzkiej samoświadomości.

Oddajemy do rąk Czytelników pierwszy zeszyt tematyczny czasopisma zatytu-
łowany *Zwierzęce*, w którym zamieszczono artykuły różnych autorów: litera-
turoznawców, językoznawców, kulturoznawców i filozofów. Wszyscy oni próbują
– każdy na swój sposób – odpowiedzieć na pytanie: czym (nie) jest „zwierzęce”?

E-czasopismo o specjalistycznym charakterze jest poświęcone nie tylko
publikowaniu badań z zakresu nowej dyscypliny wiedzy – zoofilologii, która
poniekąd stanowi połączenie zoopoetyki i zoosemiotyki. Idea powstania cza-
sopisma wychodzi naprzeciw współczesnym oczekiwaniom i wpisuje się w nurt
interdyscyplinarnych dziedzin spod znaku „zoo”, a więc zoosemiotyki, zooan-
tropologii, zooteologii, zoomuzykologii etc.

Justyna Tymieniecka-Suchanek

